

Nr 13.

Ankom till riksdagens kansli den 5 mars 1936 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner angående effektivt reglerande av importen av virke.

(1:a avd.)

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 201 i första kammaren av herr *Anton Pettersson* m. fl. och nr 330 i andra kammaren av herr *Werner* i Höjen m. fl., har hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamma åtgärder i syfte att effektivt reglera importen av virke».

Även vid 1931, 1932, 1933 och 1935 års riksdagar var frågan om åtgärder till skydd för den svenska skogshanteringen föremål för behandling, men i ämnet väckta motioner föranledde icke någon riksdagens åtgärd. I anledning av den vid 1935 års riksdag väckta motionen meddelade bevillningsutskottet (betänkande nr 13), att man inom handelsdepartementet följde utvecklingen på förevarande område med ledning av månadsstatistiken över handeln. Utskottet utgick från, att dithörande frågor alltjämt komme att bli föremål för Kungl. Maj:ts uppmärksamhet, samt förklarade sig kunna, i likhet med bevillningsutskottet vid 1932 och 1933 års riksdagar, förutsätta, att Kungl. Maj:t, därest så befundes erforderligt, icke skulle underlåta att, även utan framställning från riksdagen, vidtaga efter omständigheterna påkallade åtgärder.

I de föreliggande *motionerna* har bland annat framhållits, att en alltjämt stegrad import av särskilt pappersved och timmer ägt rum samt att sådana omständigheter nu syntes vara för handen, som betingade ett omedelbart ingripande från statsmakternas sida. Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen nr 330 i andra kammaren.

Införseln till Sverige av timmer, mastträ och spiror (stat. nr 712 och 713) samt pappersved (stat. nr 716) uppgick åren 1931—1935 till följande kvantiteter och värden (uppgifterna för år 1935 äro endast preliminära):

Stat. nr		1931		1932		1933		1934		1935	
		1,000 m ³	1,000 kr.	1,000 m ³	1,000 kr.	1,000 m ³	1,000 kr.	1,000 m ³	1,000 kr.	1,000 m ³	1,000 kr.
712 o. 713	<i>Timmer, mast- trä och spjöror</i>	275	4,182	149	1,759	155	1,624	210	2,134	220	2,677
	Därav från:										
	Norge	175	2,397	126	1,472	136	1,357	134	1,276	169	1,946
	Finland	17	255	16	208	5	57	33	421	50	661
	Sovjetunionen	82	1,530	6	79	14	210	43	447	—	—
716	<i>Pappersved</i>	67	798	70	739	39	338	33	305	121	1,234
	Därav från:										
	Norge	56	673	39	379	39	338	30	258	30	274
	Finland.....	11	125	—	—	—	—	3	47	53	560
	Sovjetunionen	—	—	30	360	—	—	—	—	38	400

Utförseln av samma varuslag uppgick åren 1933—1935 till följande kvantiteter och värden (1935 års siffror äro endast preliminära):

Stat. nr	1933		1934		1935	
	1,000 m ³	1,000 kr.	1,000 m ³	1,000 kr.	1,000 m ³	1,000 kr.
712 och 713	130	1,656	162	2,153	108	.
716	32	328	71	690	83	.

Enligt vad utskottet inhämtat ha genom en till handelsdepartementet den 19 december 1935 inkommen framställning åtgärder påkallats med anledning därav, att ett sydsvenskt aktiebolag, som bedriver tillverkning av pappersmassa, under år 1935 importerat pappersved. I yttrande över denna framställning meddelade bolaget följande. Bolaget hade under de sista tio åren vid flera tillfällen haft svårt att täcka sitt behov av pappersved men oaktat fördelaktiga anbud från länderna på andra sidan Östersjön konsekvent avstått från import. Vid slutet av år 1935 visade det sig emellertid omöjligt att från bolagets inköpsområden täcka det föreliggande behovet. För att säkerställa driften hade bolaget därför nödgats rent tillfälligt importera pappersved till en kvantitet av 25,000 kbm löst mått, motsvarande mindre än 10 procent av bolagets totalinmätning för året av sådan ved. Den utländska pappersveden hade betingat högre pris än den svenska.

Kommerskollegium, som hördes i ärendet, erinrade i utlåtande den 24 januari 1936, att såväl 1931 års skogssakkunniga som 1933 års skogsindustri-sakkunniga i avgivna betänkanden (Statens offentliga utredningar 1933: 2 och 1935: 36) berört frågan om virkesimporten, dock utan att påyrka några särskilda åtgärder däremot. Enligt 1933 års skogsindustri-sakkunnigas beräkningar hade importen av rundvirke — i huvudsak från Norge (flottledes) samt från Finland och Sovjetunionen — under åren 1928—1932 icke uppgått till mer än 1.27 procent av den totala nettoavverknings och till 1.31 procent av den beräknade industriella konsumtionen av sågtimmer och massaved under samma år. Vad särskilt pappersveden angående finge enligt kommerskollegii

mening importen därav betraktas som en företeelse av på det hela taget mindre betydelse. Redan det högre pris, som den utländska vreden i åtminstone förevarande fall betingat, syntes verka i prohibitiv riktning. De påtalade inköpen syntes främst ha sin förklaring i ett mera tillfälligt behov av att säkerställa råvarutillgången. I enlighet med kollegii hemställan fann chefen för handelsdepartementet den 30 januari 1936 framställningen icke föranleda någon departementschefens vidare åtgärd.

Enligt vad utskottet vidare inhämtat har Skogsägareföreningarnas riksförbund i en till jordbruksdepartementet den 7 februari 1936 inkommen skrift hemställt, att chefen för nämnda departement måtte taga under övervägande, huruvida det vore möjligt och lämpligt att vidtaga sådana anordningar att importen av virke icke komme att trycka ned priserna å inhemska skogsprodukter. Denna framställning är ännu beroende på departementschefens prövning.

Sedan 1935 års riksdag behandlade frågan om trävaruimporten ha, enligt vad utskottet inhämtat, ledande organisationer inom ett flertal trävaruexporterande länder — av dem två som exportera pappersved och timmer hit till landet — nämnda år ingått ett avtal, genom vilket för sågade och hyvlade trävaror exportkvantiteterna från samtliga dessa länder maximerats i syfte att på exportmarknaden uppnå jämvikt mellan utbud och efterfrågan och därmed ett fastare prisläge å dessa varor.

Utskottet anser sig kunna utgå från, att det i de föreliggande motionerna framförda spörsmålet om importen av virke alltjämt kommer att bliva föremål för Kungl. Maj:ts uppmärksamhet, samt förutsätter — i likhet med bevillningsutskottet vid 1932, 1933 och 1935 års riksdagar — att Kungl. Maj:t, därest så befinnes erforderligt, icke skall underlåta att, även utan framställning från riksdagen, vidtaga efter omständigheterna påkallade åtgärder. Med hänsyn härtill får utskottet hemställa,

Utskottet.

att de likalydande motionerna I: 201 av herr Anton Pettersson m. fl. och II: 330 av herr Werner i Höjen m. fl., angående effektivt reglerande av importen av virke, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 mars 1936.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärq i Katrineholm, Jönsson, Hansén, Wahlmark, Nilsson i Landeryd, Hjalmarsson, friherre Lagerfelt, Lövgren i Boden, Olsson i Närlinge, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Berg i Karlskrona, Löfvander, Werner i Hultsfred, Johansson i Krogstorp, Brännström i Skellefteå och Hagberg i Malmö. •